

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιος είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΚΑ (Τι απαντούν η δεσποινίδες μας, πώς τόν άνεیرهναται και πώς τόν θέλουν)

Η δις ΛΟΥΛΑ Χ... μάζ άπαντά :

Άγαπημένο μου «Μπουκέτο», Πραγματικός πρωτότυπος και πολύ ώραία ή ιδέα σου νά έρωτηήσ τας άναγνωστρίσ σου ποιος είνε ο ιδανικός σύζυγος και ποιος ο εϋτυχέστερος γάμος. Ζητάς από τά κορίτσια νά σου έκθώσσουν τά μυστικά τους όνειρα. Γι' αυτό κι' εγώ, σάν πιστή και άφωσιωμένη φίλη, σου γράφω τή γνώμη μου. Είνε βέβαια εύκολο γιά ένα κορίτσι νά σκεφθί τόν τύπο τού ιδανικού συζύγου. Δύσκολο όμως είνε νά τόν βρη όπως τόν σκέπταιται.

νή πού κρατώ στό χέρι μου τήν εϋτυχία του !... ΈΛ. Μ...

*** Η δις ΑΕΛΑ Σ. Π. (Αθήνα), μάζ γράφε :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Άπ'τήν ήμέρα πού διάβασα τήν έρώτησή σου περί ιδανικού συζύγου, δέν έξερω κι' εγώ τί έχω πάθει. Έχω άναστατωθή κυριολεκτικώς, άν και δέν είμαι ακόμα σέ ήλικία νά καταγίνομαι μέ τέτοιες άσχολίες, γιατί είμαι μαθήτρια και έχω τά σχολικά μου καθήκοντα. Πόσες φορές έβραγα κατσάδα από τούς καθηγητάς μου, μέ τó νά μη προσέχω στό μάθημα !... Πού νά ήξεραν όμως πώς σκεφτόμου νά γράψω στό «Μπουκέτο» γιά τόν ιδανικό σύζυγο... Σήμερα λοιπόν, πού βρήκα εύκαιρία, σπεύδω νά σου άπαντήσω γιά τόν ιδανικό σύζυγο. Θέλω νά είνε τίμιος και έργατικός, γλυκομιλητός, εύγενής, και όχι άστατος χαρακτήρ, σάν τόν Μοσκόϊ (!). Νά είνε μελαχρινός, γιατί οί μελαχρινοί, όταν αγαπούν, νιώθουν φωτιά και λαύρα και τήν αγάπη τών άλλων πάντα σκιάδα. Όσο γιά τó κάλλος τού σώματος και τού προσώπου, δέν μ' ένδιαφέρει. Άρκεί νά έχη καλή κοινωνική θέσι. Μετ' έκτιμήσεως. Λέλα Σ. Π...

*** Φύλη μας, τού τó ψευδώνυμον «ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΞΙΣ ΝΕΑΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ», μάζ άπαντά :

Άγαπημένο μου «Μπουκέτο». Είμαι κι' εγώ μιά φανατική άναγνώστριά σου. Είμαι μιά δυστυχισμένη ύπαρξις, σέ κάποιο χωριό τής Θεσσαλονίκης, και σέ σένα, αγαπητό μου «Μπουκέτο», βρισκω πάντα τή λήθη. Δέν είμαι πολύ μορφωμένη, και γι' αυτό τóσον καιρό δίσταζα νά σου γράψω, από φόβο μήπως φανώ γελοία. Άλλά στο τέλος δέν μπόρεσα ν' άνθεξω νά μη σου γράψω κι' εγώ τήν ταπεινή μου γνώμη περί τού ιδανικού συζύγου. Δέν θέλω πλούτη. Θα ήθελα όμως ο σύζυγός μου νά έχη μιά καλή κοινωνική θέσι, γιά νά μπορέσω κι' εγώ κοντά του νά καταλάβω κάτι στή ζωή. Νά είνε λίγο γλεντζές, χωρίς όμως νά έχη τή μαניה τού άλκοολ και τής χαρτοπαιξίας. Νά μην είνε πολύ ώραιος, ούτε και άποκρουστικός. Πρό πάντων νά τριαρίζουν οί χαρακτήρες μας. Έκτός άπ' όλα αυτά, αγαπημένο μου «Μπουκέτο», τόν άνδρα πού θα γίνη σύζυγός μου πρέπει νά τόν αγαπήσω τρελλά, μέ όλη τή δύναμη τής νεανικής μου καρδιάς. Μεθ' όποληψω. Η δυστυχισμένη ύπαρξις Η.Μαγνησίας

*** Η δις ΕΛΕΝΗ ΑΣΛΑΝΙΔΟΥ (Θεσσαλονίκη), μάζ γράφει :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Είμαι κι' εγώ μιά από τίς πολλές άναγνώστρίδες σου. Διαβάζοντας τó «Μπουκέτο», είδα τόν μεγάλο και πρωτοτυπο διαγωνισμό σου περί ιδανικού συζύγου. Έρχομαι λοιπόν κι' εγώ νά σου έκφράσω τή φτωχή μου γνώμη. Γιά μένα ιδανικός σύζυγός θα είνε εκείνος, πού προπαντός θα μέ αγαπά. Δέν τόν θέλω ώραίο, σάν κανένα κοϋκλο τής οδοϋ Βενιζέλου, όχι ! Τόν θέλω νά έχη ψυχική ωμορφία — ή σωματική δέν μ' ένδιαφέρει καθόλου — νά είνε τίμιος, καλός μαζί μου, έργατικός και όλιγο μορφωμένος. Δέν μ' ένδιαφέρει άν είνε πλούσιος ή φτωχός, αρκεί νά μέ αγαπά και νά είνε άφωσιωμένος σέ μένα. Θέλω έπισης νά έχη σταθερό χαρακτήρα και νά είνε πολύ σπόρτομαν. Μέ μιά λέξη νά είνε άνδρας. Εϋτυχισμένος γάμος, κατά τή γνώμη μου, είνε εκείνος στόν όποιον ύπαρχει άμοιβαία αγάπη, έκει όπου συμφωνούν οί χαρακτήρες, έκει όπου ύπαρχει έκτιμήσις και έμπιστοσύνη. Μόνον ένας τέτοιος γάμος θα μέ κάνη εϋτυχισμένη. Μεθ' όποληψω. Τεπεινή άναγνώστριά σου. Έλένη Ήσλανίδου

*** Η δις «ΜΑΡΚΕΛΑ» (Αργυσιόλιον), μάζ άπαντά :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Σ' άρσεί η εξίσωσις μου ; Ιδανικό σύζυγοι = αγαπημένοι σύζυγοι. Νά ή εϋτυχία τού γάμου. Μάρκελ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

πεται. Ποτέ δέν μπορεί νά ύπάρξη ένα άτομον, πού νά συγκεντρώη όλα τά θέρια χारीσματα. Τα κορίτσια, πριν παντρευτούν, ζητούν πολλά από τόν μέλλοντα σύζυγό τους. Όταν όμως παντρευτούν και αγαπήσουν τόν άνδρα τους, τότε τούς φαίνεται ότι έχουν τόν ιδανικότερο σύζυγο, έστω και άν δέν άνταποκρίνεται στό παρθενικά τους όνειρα. Η αγάπη και μόνον ή αγάπη είνε εκείνη πού εξιδανικεύει τά αισθηματá τού άνθρώπου. Αγαπάς τόν σύζυγό σου, τού είσαι πιστή, άφωσιωμένη, τρυφερή, τού συγχωρείς τά μικροελαττωματá, τού προλαμβάνεις τás επιθυμίες του, κυττάξεις τó σπίτι σου μέ έπιμέλεια, και ύστερα τούς περιπάτους, τά θέατρα, τούς κινηματογράφους ; Είσαι ιδανική σύζυγος. Σε αγαπά ο άνδρας σου, σου είνε άφωσιωμένος σάν πατέρας πιστός, σάν καλός φίλος, σάν τρυφερός έραστής, εύγενικός, ειλικρινής, διακριτικός, κυττάζει μέ ζήλο τήν έργασία του και προσπαθεί πώς νά προσφέρει στην οικογένειά του περισσότερα καλά. Αυτός είνε γιά μένα ο τύπος τού ιδανικού συζύγου. Μ' έναν τέτοιο σύζυγο λοιπόν θεωρώ τόν γάμο εϋτυχισμένο. Συμπέρασμα : Υπάρχουν ιδανικοί σύζυγοι, αλλά...όταν υπάρχουν και Ιδανικά σύζυγοι. Αότη είνε, «Μπουκετάκι» μου, ή γνώμη μου, και σέ παρακαλώ νά μου δώσης τήν ιδέα σου, άν είνε καλή. Δέν περιμένο νά βραθευθώ, γιατί είδα στό αγαπημένο μου φύλλο σου ώραιότερες, αλλά θέλω τή γνώμη τή δική σου, έσύ, πού άποτελείσαι από ένα αληθινό μπουκέτο καλλιτεχνών και λογίων. Με έλικρινή αγάπη. Λούλα Χ.

Η δις ΕΛ. Μ... μάζ γράφει : Άγαπητό «Μπουκέτο». Πριν ν' άπαντήσω στό έρωτήμα σου, πρέπει νά σου πώ ότι εγώ χωρίζω τούς άνδρες σέ δυο κατηγορίες : Στους πλούσιους και στους φτωχούς. Και πλούσιους άποκαλώ όλους εκείνους πού διαθέτουν ένα όποιοδήποτε κεφάλαιο, πού είνε έξαφνα πλούσιο σέ αισθηματá, πλούσιοι σέ άρετές, σέ χρήματα, σέ ωμορφιά, σέ μόρφωση, σέ πνεύμα. Φτωχοί πάλι είνε όσοι στερούνται αυτές τίς ιδιότητες. Πολύ εύκολο λοιπόν είνε ν' άπαντήση κανείς ότι ο τέλειος άνδρας και ιδανικός σύζυγος είνε εκείνος πού θάχη τόν πλούτο, σέ όλες του τίς άποχρώσεις. Έκείνος πού θα συγκεντρώη αισθηματá, ωμορφία και πνεύμα, μαζί μέ μόρφωση και οικονομική εύμάρεια. Και τώρα γενώνται δυο ζήτηματα. Υπαρχει ένας τέτοιος άνδρας ; Κι' άν ύπαρχει, θα θελή έμένα γιά γυναίκα του ; ... Στό πρώτο δέν έξερω τί ν' άπαντήσω ! (Θά έπρεπε γι' αυτό νά εξετάσω όλους τούς άνδρες τής ύψηλιου μέ τó...μικροσκόπιο !). Και στό δεύτερο, δέν μπορώ ν' άπαντήσω ! (Έχω και μετριοφροσύνη κι' εγωισμό. Θα πώ ποτέ τήν αλήθεια ;). Άφού λοιπόν δέν έξερω πού βρισκεται ο τέλειος σύζυγος — κι' άν ακόμα φανταστό πώς βρισκεται στό σύννεφα και δέν μπορώ νά τόν φτάσω — παύω πεινά νά ένδιαφέρομαι γι' αυτόν. Κι' έτσι ρίχνω τά μάτια μου, όχι βέβαια σ' έναν άνδρωπο πάμπτωχο, σ' έναν κακό, έγωιστή, μέθισο, σπάταλο, τέρας στήν όψη και κούτον, πού θάρρη από τó βουνό και δέν θάχη νά πάρη έν' αγόγι γιά τó άρρωστο παιδί μου, μ' σ' όλους τούς άλλους, τούς μη ιδανικούς συζύγους. Ο καλύτερος θάνατι ο περισσότερο άνθρωπος. Θα θέλω νά σέβεται τόν άνατό του και νά μην ξεχνά πώς τού έμπιστοτήκα δολόκληρη τή ύπαρξι μου. Άκόμα θέλω νά μη μέ φαντάζεται υπεράνω τρωτή και νά συγχωρη τίς ατέλειές μου, όπως κι' εγώ θα θυμώμαι πάντοτε ότι είνε άνθρωπος, ότι οί άνθρωποι δέν είνε αλάναςτοι και ότι εγώ είμαι εκεί-

